

6. søndag efter påske

Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig. Men også I skal vidne, for I har været med mig fra begyndelsen. Sådan har jeg talt til jer, for at I ikke skal falde fra. De skal udelukke jer af synagogerne, ja, der kommer en tid, da enhver, som slår jer ihjel, skal mene, at han derved tjener Gud. Og det skal de gøre, fordi de hverken har kendt Faderen eller mig. Men sådan har jeg talt til jer, for at I, når den tid kommer, skal huske på, at jeg har sagt det til jer. Men jeg sagde det ikke til jer fra begyndelsen, fordi jeg var hos jer.

Joh.15,26-16,4

Helligånd og forfølgelse

MOGENS G JENSEN

Tanken

Jesus er skærtorsdag aften sammen med sine disciple for sidste gang inden sin død. Her forbereder han sine disciple på, hvad de kan forvente, der vil ske, når han bliver taget fra dem. For det første vil de få Talsmanden, Helligånden, sandhedens ånd, som vil fortsætte med at vidne om Jesus. Og også disciplene skal vidne om Jesus, fordi de har været sammen med Jesus fra begyndelsen. Og den anden ting, Jesus gerne vil forberede sine venner på, er den modstand, de vil møde. De vil blive udelukket fra det religiøse fællesskab i synagogerne, og nogle vil endda miste livet, fordi de holder fast ved Jesus.

Troen

Jesus forbereder sine venner på en tilværelse uden ham, men han vil selv komme til dem i skikkelse af Helligånden, Talsmanden, sandhedens ånd. Helligånden skal fortsat minde dem om Jesus. Og også de skal vidne. Begrundelsen for, at de skal vidne, er, at de har været sammen med ham fra begyndelsen og derfor kan fortælle alt det videre, som Jesus har fortalt dem. Det har vi et herligt eksempel på i Ap.G.4,13-14. De to apostle, Peter og Johannes, er til forhør os jødernes ledere, og her udviser de stor frimodighed. Og så står der: 'Men da de så Peters og Johannes' frimodighed og blev klar over, at de var jævne og ulærde mænd, undrede de sig; de vidste at de havde været sammen med Jesus.' Det var hemmeligheden ved deres frimodige forkyndelse af evangeliet: de havde været sammen med Jesus.

Og det er den samme hemmelighed, der ligger til grund for kristnes frimodighed, når de i dag forfølges og slås ihjel i lande som Iran, Afghanistan og andre muslimske lande, hvor der er strenge straffe for at bekende sig til Jesu navn. Hemmeligheden er altid et stærkt gudstjenestefællesskab. Et fællesskab, hvor man er sammen om den opstande Jesus. Deres frimodighed skyldes det enkle, at de har været sammen med ham i forkyndelsen af evangeliet, i dåben og i nadveren.

Jesus har ikke fortalt sine disciple før nu, at en sådan forfølgelse vil finde sted. Men han har antydnet det flere gange. Fx Matt.10,24-25 hvor han lader skinne igennem, at det vil gå hans disciple på samme måde som med ham selv: 'En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre.' Men nu siger Jesus det direkte til sine venner, at de vil møde modstand og forfølgelse. Han lægger ikke skjul på de omkostninger, der følger med discipelskabet. Kristne har til alle tider oplevet forfølgelse og modstand. Sådan var det med de første kristne. Både Peter og Paulus blev

henrettet af de romerske myndigheder. Og i urkirken var martyriet højt skattet. Ja, der blev ligefrem sagt, at martyrerens blod er kirkens udsæd. For jo mere de kristne blev forfulgt, jo større blev deres tilhængerskare. Og sådan fortsatte det op igennem kirkehistorien, hvor vi kan tænke på en Jeane D'Arc og en Johan Huus. Og blandt mere nutidige martyrer kan vi tænke på de kristne, der under Nazityskland blev ofre for deres tro. De mest kendte er den tyske evangeliske præst Dietrich Bonhoeffer, og den polske romersk-katolske præst Maximilian Kolbe, der begge blev henrettet i koncentrationslejre.

I organisationen 'Tænketaank for Forfulgte kristne' anslår man, at der i 2021 døde 7000 for deres tro. Men der findes mange flere anonyme kristne, som er uden for mediernes bevågenhed, der forfølges og dræbes for deres tro. Der er ganske mange kristne, der oplever bortførelser, voldtægt, tvangsægteskab og diskrimination i form af frihedsberøvelse og manglende borgerlige rettigheder. Jesu forudsigelse holder stik. Derfor må det ikke komme som nogen overraskelse for os, at vi vil opleve forfølgelse, tortur og død.

Mon ikke de fleste af os er sådan indrettet, at vi uvilkårligt viger tilbage ved sådanne udsigter? Vi dukker nakken, og prøver at flyve under radaren. Men findes martyriet da hos os i Danmark? Ja, vi behøver ikke at lede længe. Bare gå til et af de mange asylcentre. Her oplever kristne asylansøgere at blive chikaneret og truet af deres muslimske medansøgere. Og kristne læger, politikere og andre oplever chikanering pga. deres tro og overbevisning. Jesu ord er ikke blevet mindre aktuelle i dag, end de var, dengang han udtalte dem.

Det er mærkeligt, men forfølgelse og løfte om Helligånden går hånd i hånd. Har du tænkt på, at det sidste, vi hører om, inden vi skal fejre pinse, er udsigten til forfølgelse? Talsmanden skal vidne om Jesus, og vi skal vidne om ham, for vi har været sammen med ham fra begyndelsen. Så lad da udsigten til forfølgelse gennemlyses af løftet om Helligånden. Den opstandne og himmelfarne Jesus vil selv gå med os og lægge os ordene i munden, når vi vidner om ham.

Udfordringen

Det skal ikke gå disciplen anderledes end sin herre, siger Jesus. Hvor mærker du dette konkret i dit liv?